

222161

Seria B.

Imprimat legal.

No. 46.

# CUNOSTINTE FOLOSITOARE

222161 Seria B.

„SFATURI PENTRU GOSPODARI”

SUB DIRECTIVA REDACTIIONALĂ A D-LUI PROF. UNIVERSITAR  
I. SIMIONESCU



## SFATURI CASNICE

DE

MAICA RALUCA

Seria B.

CARTEA ROMĂNEASCĂ

No. 46

# „CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE”

Apare sub direcția D-lui I. Simionescu, prof. la universitatea din Iași.  
Membru al Acad. Rom. fost secretar general la Min. de Instrucție.

Fiecare broșură de 32 pag. cu figuri, costă numai 4 lei. Se primesc și abonamente și anume pentru 20 numere 60 lei, trimiși prin mandat poștal pe adresa «CARTEA ROMÂNEASCĂ» B-dul Academiei, 3 București.

## Seria A. „Știința pentru toți”.

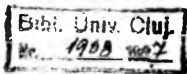
- No. 1. Cum era omul primitiv de I. Simionescu.
- „ 2. Viața omului primitiv de I. Simionescu.
- „ 3. Gazurile naturale de I. Simionescu.
- „ 4. Albinele de T. A. Bădărău.
- „ 5. Diabetul, îngrășarea, gălbuierea de Dr. Căhănescu.
- „ 6. Raze vizibile și invizibile de C. V. Gheorghiu.
- „ 7. Viața microbilor de Dr. I. Gheorghiu.
- „ 8. Furnicile de T. A. Bădărău.
- „ 9. Viața plantelor de I. Simionescu.
- „ 10 11. Pasteur de C. Motaș.
- „ 12. Soarele și Luna de I. Simionescu.
- „ 13. Telefonul fără fir de Tr. Lalescu.
- „ 14. Porumbelii Mesageri de V. Sadoveanu.
- „ 15. Planeta Marte de Ion Pașa.
- „ 16. De la Omer la Einstein de General Sc. Panaitescu.
- „ 17. Cum vedem de Dr. I. Glăvan.
- „ 18. Razele X. de Al. Cișman.
- „ 19. Omul dela Cucuteul de I. Simionescu.
- „ 20. Protozoarele de I. Lepși.
- „ 21. Fulgerul și trăsnetul de C. G. Brădețeanu.
- „ 22. Nebuloasele gazoase de M. E. Herovanu.
- „ 23. Bacteriile folositoare de I. Popu Câmpeanu.
- „ 24. Scrișorii cerești (Meteorite) de I. Simionescu.
- „ 25. Din istoricul electricității de Stel. C. Ionescu.
- „ 26. Mercur și Venus de C. Negoita.
- „ 27. Reumatism și arteroscleroza de Dr. M. Căhănescu.
- „ 28. Oamenii de inițiativă de Apostol D. Cuhă.
- „ 29. Henri Ford de Ing. N. Ganea.
- „ 30. Mușca de I. Mureșanu.
- „ 31. Ciupercile de I. Popu-Câmpeanu.
- „ 32. Cifrele de G. M. Lăzărescu.
- „ 33. Animale de demult de I. Simionescu.



## SFATURI CASNICE

DE

MAICA RALUCA



## I. CASA.

BCU Cluj / Central University Library Cluj  
*Mirosul de var.*

Din odăile de curând tencuite sau vărute, se gonește mirosul astfel:

Punem în mijlocul casei un lighean cu mangal aprins (tăciuni de lemn), după ce s'au închis ușile și ferestrele. Cum vedem că s'au stins cărbunii, lăsăm ferestrele deschise timp de o oră.

*Contra petelor de pe uși.*

Muiați un burete într'o amestecătură de apă rece (ca un pahar) cu o lingură de carbonat de sodă și frecați ușile bine.

Petele dispar la moment.

*Cum pregătim varul ca să se țină mai bine pe pereți.*

După ce am stins varul, e bine să adăugăm sare, cleiu și puțină piatră acră.

*Cu să dispară mirosul din camera vâpsită de curând.*

Se pune în mijlocul camerei o farfurie plină cu clorură de calciu. Se închide bine ușile și ferestrele timp de 24 ore. După aceea se deschid iar, pentru aerisire. Mirosul de vâpsea nu se mai simte.

*Înainte de a ne muta într'o casă nouă de zid.*

Zidul nefiind pe deplin uscat, ne poate aduce reumatism, casa fiind igrasioasă (umedă). Iată o rețetă pentru a preîntâmpina umezirea:

Spoim pereții de 3 ori cu unt de nucă fiert bine; spoim cât untul e fierbinte tare.

*Astuparea crăpăturilor din scânduri.*

Se amestecă cieiul cu răzătură de lemn. Coca aceasta se vără în crăpături cu un cuțit încălzit la foc. După aceea se unge și pe deasupra cu aceeași cocă. Se lasă să se răcească și să se usuce bine; după aceea se curăță și se ceruiește.

*Mirosul de mucigai în casă.*

Dacă în locuință se simte miros de mucigai, sau pe pereți se fac bureți de mucigai, ceea ce mai des se întâmplă în casele noi, putem remedia aceasta, punând la locul muced un vas mai mare cu var nestins. Varul trage umezeala, usucă pereții, și astfel mucigaiul dispare pentru totdeauna. Varul trebuie mai de multe ori schimbat cu altul proaspăt.

*Umezeala depe ziduri.*

Pentru a scăpa de umezeala depe ziduri, sunt mai multe mijloace.

Cel dintâru lucru ar fi să scăpăm de cauza care produce umezeala; iar dacă aceasta nu se poate — atunci putem cel puțin să micșorăm cantitatea de umezeală. — Pentru aceasta: se fixează pe zid, mici policioare pătrate de 0,08 m. și groase de 2 cm., care sprijină la rândul lor scândurele de brad ori alt lemn, late de 0,08 m. și groase de 0,03 m.

Aceste scândurele se înmoaie într'o soluție de sulfat de cupru. Pe ele se fixează o pânză care se unge bine cu gelatină bicromată, cam 2 la sută bicromat de potasă; pe pânză se lipește un rând de hârtie dată cu aceeași gelatină, pe ambele părți. Când totul e uscat bine, se pune hârtia de tapet, sau pânza — făcându-se mici găurele, pentru ca aerul să circule între zid și tapet.

De altfel, chiar hârtia preparată cu bicromat este impermeabilă, astfel că umezeala nu trece dela zid.

Operațiunile de mai sus, trebuiesc făcute însă la lumină completă — și imediat, căci dacă gelatina se usucă după ce a dat de lumină — nu se mai poate topi nici chiar în apă caldă.

2. Pentru ca umezeala să nu mai înainteze, e de ajuns de a pune o foiță de plumb cât de subțire ar fi, sau un strat de ciment de grosimea de 1 ori 2 cm. între două rânduri de cărămizi sau pietre de zidărie, la partea de jos a zidului; apa care de jos se urcă, este complet suprimată.

Dacă însă zidul umed are un strat de pământ în afară, sau e rezemat de o ghețarie ori alt pământ, atunci e nevoie să se cimenteze și partea exterioară a zidului, la fel cu cea interioară. Rezultatul, nu e tocmai sigur în acest caz.

Pentru a păzi de umezeală *pardoselele*, se recomandă: Se pune pe o grosime de 15 cm. sgură sau praf de cărbuni. Deasupra se aşterne un strat de asfalt de 2 ori 3 cm. şi numai după aceea se aştern pietrele ori parchetul de pardosit.

*Zidurile* umede, care-s date cu var, se dau cu: 200 grame ceară galbenă şi 4 kgr. terebentină. Se încălzeşte zidul pentru a-l uscă. Pe măsură ce zidul se usucă, se dă cu o pensulă din compoziţia de mai sus, care trebuie să fie caldă mereu (se va ţine pe cărbuni aprinşi).

Trebuie observat numai ca compoziţia să pătrundă bine în zid. Deasupra apoi se poate pune tapet, ori zugrăvi, fără grijă de umezeală.

În America, se dau zidurile pentru a nu face umezeală, cu steatită pulverizată. Această substanţă, prinde un luciu foarte frumos, are o culoare gris deschis şi prinde foarte bine zugrăveala fie cu ulei, fie cu apă. Steatita nu crapă la îngheţurile zidurilor; e rea conducătoare de căldură; se spală bine cu apă fără să prindă umezeala, şi cunile bătute într'ansa ţin foarte bine. Umezeala şi căldura nu-i schimbă culoarea, făcând-o galbenă ca pe var.

În fine, steatita (silicat de magnezie) pare a fi în special recomandată pentru şcoale, cazărmi, fabrici, pivniţe etc.

#### *Alte reţete:*

1. Se aşterne pe zidul umed o pastă care are darul de a-l uscă. Se face aşa: la un foc potolit se topeşte 1 parte parafină în 2 sau 3 de catran de huiă. Pe măsură ce se amestecă, se face tare; ca s'o putem întinde pe zid trebuie

încălzită într'un vas, pus în altul în care fierbe apa în clocote.

2. O altă compoziție de întins pe ziduri: 1 l. apă, 500 gr. gelatină, 50 gr. bicromat de potasă. Cum se vede e vorba deci de un soi de clei. Această compoziție nu se va întinde decât pe zidurile cari primesc lumină, pentru a se putea usca — altminteri, nu e nici un folos. Într'o pivniță acest lucru nu se prinde.

3. Se topesc împreună părți aproape egale de stearină și potasă caustică, și, când se umflă și face spumă se adaugă puțin acid acetic sau acid salicilic. Săpunul care se capătă e desinfectant și dușman al umezelii. Se unge zidul cu apă caldă cu puțin acidfenic, în care s'a topit săpun de acesta. Se dă apoi un alt strat de piatră acră amestecat cu var și puțin acid fenic. E un procedeu bun și nu strică aspectul zidurilor.

### *Focul (incendiul); stingerea lui.*

Un jurnal englez povestește cum o persoană a putut stă câțeva vreme într'o cameră plină de fum, numai cu o batistă umedă pe figură — și rezultatul a fost foarte bun.

Pentru a stinge un foc de sobă sau coș — e deajuns să astupăm ușa de jos cu o bucată de pânză muiată în apă, așa ca aerul să nu mai intre și să producă curent.

Dacă ni s'au aprins hainele prin cine știe ce întâmplare, în loc să fugim ori să stăm în picioare, să ne tăvălim pe jos. Dacă avem la îndemână o cuvertură, covor ori pătură — ne înfășurăm într'ânsa strâns — și astfel înăbușim focul.

Când o lampă se varsă și se aprinde, nu e

bine să aruncăm apă, care nu servește la nimic. Se aruncă mai bine cenușe, nișp sau orice alt praf în cantitate mai mare. Dacă avem lapte în casă și-l turnăm peste lampa aprinsă, o stinge îndată.

Când se aprinde coșul, trebuie să deschidem ușa sobii și să turnăm peste cărbuni, pucioasă și să închidem bine mai mult timp. Pucioasa arzând, ia tot oxigenul din aerul sobii și stinge prin urmare focul.

## II. INSECTELE VATAMATOARE.

### *Moartea ploșnițelor (stelnițelor), păduchilor de lemn.*

1. Luați amoniac dela farmacie și-l puneți în câteva farfurioare așezate în toate părțile odăii.

Inchideți bine odaia, astupați găurile cu cârpă. Ploșnițele nu suferă acest aer și mor. După vre-o 3—4 zile se deschid ferestrele pentru a se primeni aerul.

2. Dați paturile afară, ungeți scândurile, încheieturile, peste tot cu gaz (petrol), benzină sau acid fenic.

Faceți aceasta în fiecare săptămână dintr'o lună, mai ales vara când se prăsesc din belșug.

3. Puneți 20 grame alifie de mercur în 100 grame petrol (gaz) și veți căpăta un amestec ucigător pentru ploșniți. Ungeți scândurile, încheieturile, găurelele...

4. Băgați prin toate crăpăturile scândurilor pe unde credeți că se adună ploșnițele, bucățele de săpun de rufe sfărâmate bine. Ungeți și întindeți până se astupă crăpăturile. Soda din săpun ucide ploșnițele.



### *Distrugerea viermilor cari atacă mobilele.*

1. Se introduce în găurile făcute de ei, cu ajutorul unei pompe mici (cea dela mașina de cusut de pildă) o soluție de 8 grame sublimat corosiv într'un litru alcool. Când găurile sunt în 2 părți, se pot astupă cu ceară într'o parte și apoi turnă soluția.

2. Se pune mobila atacată de viermi, într'o cameră căreia îi se astupă bine uși și ferestre și orice alte deschideri. Intr'un vas de fier se pun 500 grame până la 1 kgr. floare de pucioasă, căreia i se dă foc. Imediat ieșim din cameră, închidem ușa, astupându-i toate deschiderile cu hârtie. Se lasă astfel 2 ori 3 zile fără să intrăm. Toate insectele din cameră și mobile, nu pot rezistă aerului plin de pucioasă care s'a format. Pentru a aerisi camera, se deschide geamul pe din afară, ori ușa, și când vom putea intra, vom face curent ca aerul să circule mai ușor. Desigur că vom îngriji ca vasul în care am pus pucioasa, să nu aprindă pardoseala — și să producă astfel nenorociri.

3. Se introduce în găurile făcute de viermi, esență de petrolu, sau sulfură de carbon.

4. Pentru ca să nu se formeze viermi de aceștia, e bine să se introducă în lemn esență de terebentină, și să se dea tot lemnul cuaceiaș substanță.

### *Moartea muștelor.*

1. Planta, *zisă ricin*, e mult căutată pentru ornamentarea apartamentelor; dar otrăvurile ce conține, o fac să fie și mai căutată, mai cu seamă în timpul căldurilor. Căci, s'a observat, ramură de ricin, după câteva zile acestea dispar.

ramură de riciu, după câteva zile acestea desigur. Căutându-se cauza care le-a făcut să se ascundă, s'a văzut că sub ramura de riciu zăceau moarte un mare număr de insecte; iar alte multe cadavre erau agățate de ramură.

Cum e foarte cultivată prin toate grădinile, ar fi bine să se încerce a se căpăta o apă din frunzele fierte, cu care am putea stropi frunzele florilor și arborilor învadați de purici verzi ori alte insecte.

2. În odaie să aveți ferestrele închise și umbrite. Dați muștele afară. Ca să ucideți pe cele ce nu puteți alunga, puneți în farfurioare puțin oțet amestecat cu spirt tare și puțină piatră vântată. Muștele ce-or bea de aici, au să moară.

Puteți lua și dela farmacie hârtie otrăvită pentru uciderea muștelor.

3. Se pune într'un pahar apă cu săpun până la jumătate, se taie o felie de miez de pâine în grosime de 2 cm. aproape, astfel ca să poată acoperi complet gura paharului. Se face la mijloc o mică gaură ca un fel de pâlnie dedesubt. Se întinde pe bucata de pâine, care vine înăuntru paharului spre apa săpunată, miere, dulceață sau altceva dulce — ce place muștelor. Muștele sunt atrase de către dulceturi, intră înăuntru de unde nu mai ies. Se poate așeza în bucătărie mai multe pahare de acestea; îndată ce se umple de muște se golesc și se pun altele cu apă săpunată.

### *Țânțarii.*

Țânțarii sunt mai de temut în timpul somnului; se pot îndepărta ușor, agățând o ramură de levănțică deasupra patului.

9

li mai alungăm: punând o bucată de carne, în colțul camerei — astfel că toți țânțarii se așează pe ea — sau făcând fum arzând romaniță.

Pentru a se apăra de țânțari, în locurile unde sunt mulți, se obișnuiește a se împrejmuî patul cu voal des sau perdele de muselin. În insulele Antile, oamenii ard bălegarul cailor pe care mai întâi îl usucă — apoi îl ard în camere; sau diferite materii rășinoase — până când odaia ori casa se umple de fum; apoi se dă drumul la uși și ferestre. Țânțarii din camere sunt asfixiați, iar cei din afară nu pot intra — când fumul e aproape de tot ieșit, închidem repede ferestrele, și toată noaptea suntem liniștiți.

Există o plantă, numită Quasia amara, care e foarte bună pentru distrugerea insectelor; o infuzie din frunzele ei pusă într'o cameră, omoară țânțarii și toate muștele, în general. Se recomandă următoarea rețetă, întrebuințată de agricultori contra puricilor de plante, și care e tot atât de bună și contra țânțarilor. 100 gr. așchioare de quasia amara; 20 gr. semințe de păducher, 3 litri apă. Se fierb cele 2 dintâi în apa aceasta, până scad la 2 litri în tot. Cu aceasta se stropește prin camere.

— Un alt mare agricultor, se apăra contra țânțarilor punând în camere o ramură de Eucaliptol. Mirosul acestei plante nu e răufăcător oamenilor — din contra, e mirositor și nu produce nici un rău.

Un altul, uite ce vânătoare făcea pentru a scăpa de ei: „cum intră seara în casă, astupă bine toate crăpăturile ușilor ori ferestrelor; după aceia, caută țânțarii cu o flacăra și îi făcea să cadă într'ânsa. Lucru foarte ușor: e de ajuns să ținem flacăra lumânării la 10 sau 12 cm. depărtare de zid — și 5 ori 6 centimetri în josul

țânțarului. Incet, încet, ridicăm flacăra spre el — ajunși cam la 7 cm. cu mirare vedem cum insecta se aruncă în urmă și apoi se repede spre lumânare ca și când ar fi vrut singur să se ucidă. Toți fac acelaș lucru. Vânătoarea nu durează decât 20 ori 25 minute — după care poți dormi apoi liniștit.

Pentru a putea lucra seara într'o cameră unde vin țânțarii, să se pună la ferestre plase, site de metal, cum sunt cele dela dulapurile unde se păstrează lucrurile de mâncare. Și pentru ca aerul să intre cu ușurință, le facem în 2 părți, ca ferestrele.

Dar când suntem la drum și nu putem avea acestea, în momentul de a ne culca, ardem o cantitate de o linguriță pudră insecticidă. Aceasta arde foarte încet, și răspândește un miros și un fum care miroase bine — și ametește de tot țânțarii. Cel ce recomandă aceasta, a încercat acest procedeu — și a fost foarte mulțumit.

*Ca să ne ferim hainele și lucrurile de molii.*

Intâiu de toate hainele și lucrurile să fie bine scuturate și puse la întuneric, în ladă. Vârâm între lucruri tot de tutun, sau tutun mărunț de calitate proastă, ori presărăm naftalină dela farmacie, ori canfor, ori piper boabe, piatră acră pisată. E bine să le acoperim cu o pânză muiată în saramură și uscată înainte de a fi așezată peste lucruri.

### III. LUCRURI DIN CASA.

*Ușile care scârțâie.*

Când ușile scârțâie, se ung cu o pană înmuiată în undelemn sau în altă grăsime.

*Cum împiedicăm fitilul să facă fum.*

Muiem fitilul în oțet tare, înainte de a-l așeza în lampă și apoi să-l punem la uscat. Prin acest mijloc împiedicăm prefacerea prea repede a fitilului în cărbune și deci și umplerea casei de fum.

*Cum se îngrijesc lucrurile de tuciu (spijă).*

Pentru ca lucrurile de tuciu să nu ruginească, se țin puțină vreme în ulei mineral. Dacă sunt ruginite, se spală cu puțină apă acrită cu diferite substanțe, se șterge, și încălzindu-se puțin, se acopăr cu un strat de ulei de in, și se usucă apoi. Se poate da și un lustru, lac și alcool; și frecându-se apoi cu o ceară.

Lucrurile capătă astfel o strălucire frumoasă și durabilă.

*Curățirea* se face cu o perie muiată în plumbagină topită în apă. Ca să-i dăm lustru, frecăm cu ceapă.

*Cum dăm lustru frumos la oalele de tuciu (spijă)*

După ce le-am spălat, le ungem cu ceapă. Capătă un lustru frumos.

*Cum ferim lucrurile de mucezeală.*

Pâinea, pieile, semințele, etc., pot mucezi când sunt puse în locuri jilave ori întunecoase.

Ca să le ferim de mucezeală, punem alături de ele într'un vas, puțină terebentină.

*Ca să cunoaștem, dacă un lucru e suflat cu argint, cu nichel sau cu cositor.*

Se cufundă obiectul într'o soluție de vase. Obiectul suflat cu argint nu-și va schimba cu-

loarea. Obiectul suflat cu nichel după 10 minute capătă o culoare violetă. Obiectul suflat cu cositor, capătă o culoare cenușie.

### *Ca să curățim cuțitele bine.*

Le frecăm cu puțină sodă amestecată cu cărămidă pisată sau cu cenușă. Pe lângă că se curăță bine, dar se fac și foarte lucitoare.

### *Curățirea vaselor de tinichea.*

Se spală cu săpun și leșie tare de cenușe și cu vre-o două cepe. După aceia se clătește cu apă curată.

### *Prepararea vaselor de faianță și porțelan.*

Cel dintăiu lucru ce trebuie făcut, e a curăți bine părțile unde va trebui să lipim; dacă au mai fost odată lipite să dăm jos materia care s'a uscat acolo; altfel nu se poate încercă nimic. Pentru aceasta e deajuns să periem locul cu o periută muiată în apă caldă săpunată; dacă sunt prea murdare, le lăsăm câtăva vreme într'o soluție de potasă. Apoi se șterg și se lasă să se usuce bine de tot.

Pentru lucrurile sparte de curând, e bine să se lipească cât mai repede, pentru ca părțile să fie cât mai întregi. Se lipesc cu cleiu. Se ia o bună cantitate care se topește într'un vas pus în alt vas cu apă care fierbe.

După ce s'au lipit, căutăm să umplem golul lăsat de bucățele mici cari lipsesc. Pentru aceasta se ia gips din cel mai fin. Se trece o sârmă de fier între bucățile cari sunt, și numai deasupra se toarnă gipsul, pentru ca să aibă pe

ce se sprijini. Ca să putem fixa capetele sârmlii în bucățile de faianță, se moaie aceste părți cu esență de terbentină, care le înmoaie. E mai bine să se pună sârmă de aramă, care nu ruginește ca fierul.

*Cum ștergem ramele de lemn bronzate.*

Se șterg mai întâiu bine de praf, apoi le ștergem cu un mic burete sau o bucatică de vată (la nevoie cu o peticuță moale) muiată în rachiu în care am pus să se topească puțin săpun alb de casă.

*Fierul de călcat.*

Ca fierul de călcat să nu ruginească, aveți grijă să-l ungeți cu săpun. Dacă frecăți fierul cu puțină sare de bucătărie, rufele călcate nu se vor îngălbeni. Să se adauge puțină sare și în scrobeală, pentru ca rufele să aibă un luciu frumos.

*Cum se curăță pieptenii.*

Punem pieptenii într'un săculeț cu tărățe. Inchidem gura săculețului, batem bine săculețul în toate chipurile. Când scoatem pieptenii, îi curățim de tărățele vârate printre dinții pieptenilor, ștergându-i cu o flanelă.

*Curățitul periilor de cap.*

Ca să curățim periile de cap, le frecăm una de alta cu tărățe care face să iasă grăsimea și murdăria din ele. Dacă ele s'au înmuiat din cauza aceasta, atunci le cufundăm puțin în amoniac dela spițerie și astfel își redobândește tăria.

*Cum se poate luda petrolului mirosul lui greu.*

Se varsă 10 litri petrolu într'un vas, și cu ajutorul unei pâlnii, se varsă 56 grame acid sulfuric concentrat și 56 grame acid nitric, apoi, se varsă pe suprafața lichidului 1 jumătate litru de alcool. Acesta, încet, încet se coboară la fund. Cum vine în contact cu acidele celelalte, începe a se încălzi și produce o mică fierbere. S'a format acolo o mică cantitate de eter nitric, care dă petrolului un miros plăcut. Petrolul ia atunci o culoare galbenă; apoi după vre-un ceas e turburat puțin cu un pic de apă, iar după 10 ceasuri trebuie priticit. Ce rămâne la fund, poate fi întrebuințată ca priticire din nou, turburându-se lichidul, 20 minute, lăsând apoi să se limpezească și după 12 ore, priticim din nou.

*Ca să scoatem mirosul de gaz (petrol).*

Se spală vasele cu lapte de var amestecat cu foarte puțină clorură de calciu.

După ce clătim vasul, mirosul de gaz piere cu totul.

*Pentru ca scrisorile noastre să nu fie cetite de persoane prea curioase.*

Sunt cazuri când unii vor să afle ce scriem în scrisorile noastre. Un mijloc de a-i împiedica:

1. Ca să lipim plicul, facem o soluție de jumătate apă, jumătate albuș de ou, și lipim. Trecem deasupra un fier de călcat puțin cald și aplicăm apoi ceara roșie cu o șampilă oarecare. Acest mod de a închide scrisorile nu e ușor de desfăcut, din cauza următoare: cei ce



desfac scrisoarea, vor să scoată ștampila cu căldura — ori la aceasta, albușul de ou se colorează și așa se observă necuviința comisă.

2. Sau altfel: pe partea cleioasă care se lipește se scrie ceva (adresa de pildă), dar nu cu cerneală obișnuită ci cu cerneală de anilină. Aceasta, când se încearcă muierea gumei sau cleiului, se întinde, și astfel se observă indiscreția.

#### IV. STOFELE, HAINELE, BLĂNURILE și INCALȚAMINTEA.

##### *Cunoașterea stofelor.*

*De bumbac.* Ne încredințăm că acestea sunt de bumbac, se ia o bucată care se spală întâiu cu apă fiartă, apoi se usucă; după aceea se bagă în acid sulfuric (vitriol). După mărirea ei, o ținem 30 secunde până la 2 minute. Se pune iar în apă, care distruge tot bumbacul, prefăcându-l într'o materie vâscoasă. Dacă stofa are lână, firele de lână se colorează galben, dacă are in, inul se strică puțin, — dar bumbacul se distruge cu totul.

Pentru stofele de mătase, le încercăm punându-le în *apă de Javel*, care schimbă firele de mătase în materie vâscoasă, pe când lâna ori bumbacul nici nu se colorează altfel măcar.

*De mătase.* Ca să știm dacă stofele de mătase au și bumbac, se apropie o bucată de flacăra unei lumânări. Dacă se aprinde cu flacăra, are bumbac, dacă arde fără flacăra, e mătase curată.

*Iuta.* Ca să știm dacă o țesătură de cânepă ori in, are și fire de iută, se pune pe stofă o soluție de sulfat de anilină; firele de iută se colorează galben, celelalte rămân cum sunt.

### *Curățirea stofelor de lână de culoare închisă.*

Se ia dela drogherie ori farmacie ciuin și se face un ciau (la o litră de apă o lingură de ciuin). Când s'a limpezit, se scurge într'un vas, se moaie peria de haine într'insul și se freacă stofa peste pete, până ce pierе atât clăbucul făcut de ciuin, cât și pata.

### *Albitul lânii.*

Se obișnuiește apa oxigenată, care e foarte bună și se conservă bine. Se iau:

Apă oxigenată 1 litru.

Apă obișnuită 1 litru.

Silicat de sodiu de 20<sup>o</sup>, 300 grame.

Se lasă lâna timp de 12 ore sau 24 în acest amestec.

Silicatul de sodiu face ca orice altă culoare să dispară.

### *Alte mijloace de a ne asigura că o stofă de lână ori mătase, are și bumbac.*

Se taie o bucățică din stofa ce voim să încercăm, și o destrătam toată; apoi ardem firele rând pe rând la flacăra unei lumânări; se va vedea cum arde fiecare fir. Să se știe că: cele de lână, mătase ori de altă origină animală, ard greu, formează un mic cărbune și răspândesc miros de pană arsă; cele vegetale ca bumbacul, inul etc., ard cu ușurință, și nu dau nici cenușe ori cărbune, nici nu răspândesc miros.

Alt mijloc ar fi acesta: se înmoaie o bucățică din mătase într'o soluție de clorură de zinc, 50 la 100 de apă; mătasea se topește complet, rămășița e lână ori bumbac.

Ca să încercăm stofa de lână, se pune o bucată într'o soluție opusă de sodă ori potasă caustică, 1 pentru 10 de apă. Lâna e topită cu totul; rămășița e bumbac.

### *Curățirea catifelei.*

Catifeaua își pierde luciul și culoarea, dacă e deseori atinsă sau frecată. I se poate redă luciul și se poate face iar moale și mătăsoasă, dacă se moaie pe dos, pe urmă ținând-o în fața unui fier de călcat bine încălzit, fără a o atinge însă. Căldura evaporează apa; acești vapori trec prin țesătură și separă și îndreaptă firele culcate sau încălcite unele cu altele. Odată operația terminată, se lasă să se usuce la aer liber.

### *Curățirea și înalblirea stofelor de lână.*

Se dizolvă săpun în apă și se amestecă și cu făină, câte o linguriță de făină de fiecare litru de apă. Se pune pe foc și se amestecă mereu. Indată ce acest fel de leșie e bine fiartă, se pune stofa în ea și se freacă mult. Se limpește apoi stofa cu apă curată și se repetă până s'a curățat bine de tot.

### *Cum se curăță stofele vechi de mobile (sau covoarele).*

Le vârâm într'o apă curgătoare, ținându-le astfel o zi. Apa să fie cât de limpede. Apa va scoate praful și va curăța astfel stofa sau covorul de unele murdării.

Se pot opări apoi cu ceaiu și apă fierbinte.

### *Călcarea pantalonilor de stofă.*

Se întorc pantalonii pe dos. Se udă puțin cu apă și apoi punându-se o cârpă subțire, se calcă cu fierul încălzit bine, apăsând cu putere după grosimea stofei. În felul acesta pantalonii își păstrează cuta și sunt bine ținuți. Cine are bibliotecă cu cărți grele, le poate pune deasupra pantalonilor, ca să se calce bine și să-și aibă dunga.

### *Curățirea hainelor negre.*

Hainele negre, pătate și pline de praf, se perie bine; se întind pe o scândură de călcat, se spală de sus până jos cu un burete curat muiat în apă cu salmiac dela farmacie (se amestecă cu jumătate apă).

După aceea se întinde peste ele o pânză, sau un șervet curat și se calcă.

Se lasă apoi să se usuce bine în cuier.

### *Curățirea covoarelor iarna.*

Așternem covorul pe zăpada curată. Batem după aceea covorul cu bățul bine-bine, până ostenim. Ridicăm covorul curățit astfel de murdării.

*Cum puteți face să nu se cunoască ruptura hainei.*

Puneți sub ruptură o bucată de cauciuc mai mare ca ruptura. Apropiați una de alta părțile rupturii cum au fost înainte de a se rupe. Așezați deasupra o cârpă, călcați bine cu fierul cât de fierbinte. Cauciucul se topește și li-

pește bine firele desfăcute. Ruptura nu se mai cunoaște.

### *Blănurile; păstrarea lor.*

1. Înainte de a le împacheta pentru iarnă, e bine să se presare cu amestecul următor:

Praf de piretre (romanică) 10 părți.

Camfor pulverizat 1 parte.

Și se țin în dulapuri închise bine, pentru ca aerul să nu pătrundă, se lipesc deschiderile cu hârtie.

2. Cele cari și-au pierdut lustrul și-l capătă din nou astfel: pentru o blană e deajuns 1/2 litru esență minerală care se dă pe păr — cu o cârpă de lână se freacă mereu în sensul părului până când se usucă. Se cunoaște când s'a uscat, că părul își recapătă luciul.

### *BCH, Cluj / Central University Library Cluj* *Pielea; Conservarea ei.*

Se conservă ungându-le cu undelemn, glicerină sau grăsime.

Ca să o facem impermeabilă, se recomandă compoziția următoare:

250 gr. seu, 125 gr. grăsime de porc nesărată, 65 gr. ceară galbenă, 65 undelemn, 65 gr. esență de terbenină. Se amestecă toate la un foc potrivit. Se aplică pe încălțăminte cu o pensuliță ori labă de iepure. Incălțămintele devin astfel nepătrunse de apă.

### *Cum se usucă ghetetele umede.*

Când va-ți scos ghetetele umede, umpleți-le până sus de tot cu ovăz uscat (sau cu sare sfărâmată). Ovăzul (sau sarea) absoarbe toată umezeala.

A doua zi scoateți ovăzul (sau șarea). Dacă ghetetele nu s'au uscat îndestul, încercați din nou.

## V. STICLARIA.

### *Curățirea sticlei.*

Putem curăți orice fel de sticlă, în mod perfect, făcând o soluție puternică de permanganat de potasă și acid sulfuric. Cu această soluție, care e cam unsuroasă, se unge toată sticla ce voim a curăți. Se spală apoi cu apă distilată, se spală mereu până ce apa iese curată, iar nu roșioară ca la început.

Se usucă apoi la căldură, unde nu e praf.

Soluția aceasta oxidează foarte repede vasele în care a fost pusă. De aceea se întrebuintează la spălarea vaselor de metal în care au fost grăsimi. Dacă după spălarea cu permanganat de potasă, se spală cu acid clorhidric, materiile care erau pe vase se desfac, cad, astfel că vasele se pot curăți.

Sticlele și sticluțele cari au conținut rășină ori alte unsori, se spală întâi cu o leșie caustică apoi cu alcool. Pentru cele ce-au avut esențe de tot felul, se spală întâi cu acid sulfuric și apoi cu apă.

### *Ca să încercăm dacă sticla e bună.*

Luăm sticla ce voim a încercă și o umplem cu apă; adăugăm 10 gr. acid tartric și scuturăm sticla pentru ca totul să se amestece.

Dacă, după 5 sau 6 zile, lichidul a rămas la fel, fără ca să se fi schimbat câtuși de puțin, e dovadă că sticla e bună. Dacă însă, amestecul

e turbure sau se văd cristale de sare, înseamnă că sticla e de proastă calitate.

### *Ceară pentru astuparea sticlelor.*

Pentru astuparea sticlelor se întrebuițează următoarea rețetă:

Reșină (colofoniu) 10 părți.

Ceară galbenă 4 părți.

Seu 2 părți.

Se mai poate întrebuița și astfel: Se amestecă sacâz 4 părți, 4 părți reșină și o parte ceară. Se topește ceara, se adaugă apoi reșina și când totul e topit se înmoaie gâtul sticlei și se întoarce mereu împrejurul ei însuși, pentru ca amestecul acela să se întindă deopotrivă. Pentru ca să aibă o culoare plăcută se adaugă amestecului puțină gumă lac.

### BCU Cluj / Central University Library Cluj *Curățirea paharelor.*

Ca paharele să strălucească, spălați-le cu apă caldă și apoi cu spirt curat. Lăsați-le să se usuce.

### *Spălarea sticlelor murdare.*

E deajuns să introducem în sticla ce voim să curățăm, câteva bucățele de jurnal peste care turnăm apoi apă și clătim cu putere. Murdăriile, unsoarea se iau, și sticla rămâne curată.

Pe la sate, se poate spăla ușor cu o plantă care se numește parecherniță; ea spală nu numai sticla, dar chiar obiectele făcute din cositor, tinnicea, zinc sau pământ galben.

### *Ca să nu se spargă sticlele de lampă.*

1. Se înmoaie sticlele în apă, la care se a-

daogă un pumn de sare grunjoasă. Se lasă să fiarbă și apoi să se răcească.

2. Punem giamgiul să facă cu diamantul de-a lungul sticlei, o ușoară trăsătură. În felul acesta sticlele pot să ție mult timp.

Petele de pe sticla de lampă se pot scoate cu o cârpă muiată într'o soluție de terbenină în care s'a topit puțină ceară albă.

### *Spălarea oglinzilor și cristalurilor.*

Într'o jumătate litru de apă fierbinte se pun 4 lingurițe de oțet și o bucată de carbonat de calciu (blanc d'Espagne). Cu această soluție curățăm, spălăm apoi cu apă și alcool și ștergem cu o piele sau cârpă moale.

Paharele murdare de praf sau fum, le frecăm cu o cârpă muiată în carbonat de calciu topit în apă cu puțin alcool. Se șterge, înainte de a se usca, cu o cârpă moale și curată.

Se mai poate întrebuiți și indigo praf pus pe o cârpă umedă.

Pentru paharele prea murdare, e bine să le ștergem întâiu bine cu o cârpă înainte de a da carbonatul de calciu.

### *Pentru ca să scoatem dopurile de sticlă.*

Sunt mulți cari caută să desfunde sticla cu un clește sau altceva, care de cele mai multe ori sparge sticla sau sfărâmă dopul. Cel mai bun mijloc este de a încălzi puțin gâtul sticlei. Prin căldură, gâtul se lărgeste puțin și atunci dopul se poate scoate lesne.

Încălzirea trebuie să fie făcută cu băgare de seamă la flacăra unei lumânări sau lămpi, întorcând mereu gâtul, căci numai așa căldura se



răspândește deopotrivă. Cine e mai puțin îndemânic este mai ușor a încălzi sticla în felul următor: se înfășoară de mai multe ori gâtul sticlei cu o sfoară, lăsând amândouă capetele sforii libere. Se leagă de capete câte un bețișor. Este bine ca să fie doi inși: unul trage de un capăt și altul de celălalt. Prin fiecare sticlă se încălzește și atunci dopul iese ușor.

*Cum putem face geamuri oarbe.*

În odăile unde nu voim să se vadă prin geam (școli, ateliere etc.), facem astfel: Dizolvăm un pumn de sare de bucate în bere albă; cu această soluție ungem (cu un penel) geamul, care va deveni ca cu o perdeluță.

Cu apă fierbinte, putem spăla ușor geamul de această pătură subțire.

*Geamurile stropite cu var sau cu vopsea.*

Ca să le curățăm, topim puțină sare în apă caldă. Cu această apă spălăm bine petele de pe geam. După aceia le limpezim cu apă curată.

*Curățirea sticlelor de lampă.*

Gospodinele știu că uneori e foarte greu să scoți unele pete după sticlele de lampă, mai ales după întrebuințare, când căldura le face mai distincte. Ei bine, aceste pete se șterg dacă le frecăm bine de tot cu o cârpă muiată în alcool, sau apă săpunată, sau cu carbonat de calciu foarte bine pisat — sau cu tripoli (o substanță minerală).

Dacă totuși nici astfel nu se duc petele, atunci muiem o cârpă în acid clorhidric slăbit cu apă

și frecăm bine. Suntem siguri astfel de a avea sticle curate și limpezi.

## VI. CURĂȚITUL PĂLĂRIILOR.

### *Curățitul pălăriilor de postav.*

După ce se scoate panglica, se umple pălăria înăuntru cu cârpe sau cu bucăți de hârtie, ca să nu-și piardă forma. După aceea se freacă timp de 10 minute cu o perie moale înmuiată în apă cu amoniac (o linguriță la 1 l. de apă), se clătește cu apă de ploaie și se lasă să se usuce.

Pălăriile tari ale bărbaților adesea pătate de ploaie, de noroi sau de materii grase, se curăță cu o mică perie îmbibată cu benzină, sau cu petrol. Ca să evităm cercurile, ce se formează de obicei după ce se usucă, trebuie să întrebuițăm lichid mult și apoi frecăm cu o cârpă uscată și curată.

### *Curățitul pălăriilor de paie.*

Pălăriile de paie cu timpul se murdăresc și se îngălbenesc.

Pentru a le curăța, le cufundăm într'un lighian cu apă căldică în care s'a pus 100 gr. săpun de Marsilia și 50 gr. de amoniac la 5 litri de apă. Indată ce pălăria s'a îmbibat bine de apă, se freacă cu o perie moale pentru a-i lua murdăria. Se clătește apoi cu apă de ploaie.

Pentru a-și recăpăta culoarea naturală trebuie să dăm pe pălărie o soluțiune de 10 la 100 de acid oxalic, acid tartric, acid citric sau chiar zeamă de lămâie. Lăsăm să se usuce la un loc luminos având grije dacă e vorba de pălăriile tari bărbătești ca paiul să nu-și schimbe forma

## VII. SĂPUNURILE DE CURAȚIT.

*Cum se cunoaște săpunul cel bun.*

Un bun săpun, nu trebuie să aibă un miros prea tare, să nu lase urme de grăsime pe hârtie, să nu lase grăsime pe degete, să nu se umezească la aer, nici să nu mucezească.

Săpunurile cari au vine, sunt dovadă că transformarea și combinarea substanțelor nu s'a făcut bine; într'un săpun bun, aceste materii cad la fund.

Pus pe cărbuni aprinși, săpunul bun se umflă, se topește înegrindu-se, răspândind un fum des cu miros de untdelemn prăjit.

Săpunul bun trebuie să se topiască ușor în apă distilată și în spirt cald. Când scuturăm vasul, face multă spumă.

De obicei se falsifică săpunurile amestecându-se într'insele, aluminium, talc, var, argilă, tot pentru ca să fie mai greu la cântar. Toate aceste materii nu se topesc în spirt, așa că ușor cunoaștem dacă săpunul e de bună calitate. Atunci, rădem puțin săpun într'un balon de sticlă în care am pus și spirt deajuns pentru a-l putea topi; îl încălzim într'un vas cu apă care fierbe și apoi se filtrează. Se văd atunci toate materiile străine amestecate în săpun.

*Săpun pentru spălat țesături de mătase.*

Se topește într'un vas de pământ: 30 gr. miere, 470 gr. fiere de bou, 470 gr. săpun în bucățele mici, zahăr 45,5 gr. și 7 esență de terbenină.

Amestecul cald încă se pune într'o cutie de lemn în care am avut grija să punem o cârpă

spălată întâiu în apă caldă și apoi în apă rece. După 24 ore, săpunul e gata.

### *Curățatul mâinilor.*

Când s'a lucrat mult prin ateliere și mâinile sunt tare murdare, se freacă întâiu cu vaselină, în cantitate mică — și numai după aceea se spală bine cu apă caldă și săpun. Pielea se face albă și moale.

Se dă pe mâinile uscate; vaselina pătrunde porii pielei, se unește cu materiile grase, și dacă după câteva minute frecăm bine, și apoi spălăm cu apă foarte caldă și cu săpun de Marsilia, se ajunge la o curățire perfectă a mâinilor.

### *Când rușele au pete din pricina umozelii.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Se face un amestec: O parte săpun bun, o parte scrobeală albă, o jumătate parte de sare și cu zeama unei lămâii.

Acest amestec se întinde peste petele depe rufă, pe amândouă părțile. După aceea se pune la aer să se svânte. Petele vor dispărea.

### *Scaunele de paie.*

Se curăță, spălându-se paietele cu apă săpunată în care s'a turnat puțin amoniac.

### *Săpun pentru scos petele de grăsime.*

Se iau 2200 grame de săpun bun și se rupe bucățele mici; se adaugă apoi 880 gr. apă, și 1315 gr. fiere de bou. Se acoperă și se lasă să stea astfel toată noaptea. Dimineața, se în-

câlzește puțin și liniștit, astfel ca săpunul să se topească fără să clocotească. Când apa a scăzut, și compoziția are înfățișarea ca mierea de pildă, se mai pune:

esență de terbentină 55 grame

benzină incoloră 44 grame și se

amestecă mereu, mereu — și apoi, când amestecul e bine contopit, se adaugă o materie de colorat, după gust, și câteva picături amoniac — se toarnă pentru a se face forma, și se lasă câteva zile înainte de întrebuințare.

Săpunul acesta, întrebuințat și frecat bine cu peria, scoate petele de pe postav, fără să-l strice ori să-l ardă.

*Pentru ca rușele să fie mai albe.*

Puțină benzină sau puțin gaz pus în leșie, dă mai mare albeață rufelor.

*Spălarea flanelelor și lucrurilor de lână.*

Pentru a conserva moi lucrurile de lână și flanelele după spălare mai ales, e bine să le ținem câtva timp — după spălarea obișnuită cu apă caldă ori rece —, în apă cu puțin amoniac: cam 20 grame la 2 ori 3 litri apă.

La spălare, se observă că uneori lânurile intră și se strâmtează. Pentru ca să prevenim aceasta, se iau lucrurile ce avem de spălat și se pun într'un lighean, iar deasupra se taie bucăți un săpun de Marsilia. Se pune apoi apă fierbinte, până se umple vasul și se scutură de câteva ori; după aceea cu un băț curat se ridică lucrurile din apă și se înmoaie din nou — iar se scot — și tot astfel de 3 ori 4 ori — fără

a le frecă, se clătesc și se limpezesc apoi cu apă rece.

### *Curățitul mânușilor.*

O bună rețetă e aceasta: o soluție de 1 litru lapte și 5 grame carbonat de sodiu — sau:

Săpun praf 250 grame

Amoniac lichid 10 grame.

Apă de Javel 165 grame.

Apă obișnuită 155 grame.

Cu aceste toate, se face o pastă care se ia cu o cârpă curată de flanelă, cu care se freacă mânușile până ce se curăță de tot.

## VIII. SCOATEREA PETELOR.

### *Pete de rugină*

Pe lucrurile nichelate, se fac uneori pete de acestea. Se dă cu grăsime locul pătat, și după câteva zile se freacă cu o cârpă muiată în amoniac. Dacă totuși, mai rămâne vre-una, atunci se pun, cu îngrijire, câteva picături de acid clorhidric și se șterge numai de cât. Se spală cu apă și cum s'a uscat locul, se dă cu puțin praf alb, tripoli.

### *Apă de scos petele de rugină.*

Se amestecă într'o sticlă 106 grame de esență de terebentină, 12 grame de spirt curat și 12 grame de eter.

Turnați câteva picături pe pata de grăsime și apoi se freacă bine c'o cârpă curată, uscată.

Sticla va fi ținută departe de lampă sau de foc.

*Scoaterea petelor de flori, iarbă și fructe.*

Pe o farfurie se arde câteva bucățele de pucioasă, deasupra căreia se pune un con de hârtie. La partea superioară a conului se pune stofa pătată care se curăță prin ajutorul fumului de pucioasă.

*Scoaterea petelor de cerneală de pe hârtie.*

1. Se vând în unele librării, sub numele de substanțe de scos petele de cerneală, 2 sticlute cari conțin: cea dintâi o soluție de 5 la sută permanganat de potasă, a doua o soluție de acid sulfuric.

Se dă cu cea dintâi pe pata ce voim a scoate, —și după ce se lasă 1 minut ori 2, se spală cu a doua soluție, și după puțin, se spală cu apă multă —și apoi se usucă hârtia.

2. Se topește clorură de calciu în apă. Se freacă cu aceasta pata de cerneală, care se face roșcată. Atunci se spală cu puțin amoniac; apoi cu apă, se șterge și se usucă.

3. Se dă sare de măcriș întâi, apoi clorură de calciu. Se spală, se usucă — și se calcă cu fier de călcat.

4. Cu o pană subțire, se pune o picătură de oțet pe pata, care se topește. Se umezește apoi cu apă de clor. Se usucă cu hârtie sugătoare.

Cumpărați dela farmacie câteva grame de acid oxalic. Luați o bucată de hârtie sugătoare tare și muiati-o de mai multe ori în acid oxalic. Lăsați sugătoarea să se usuce. Așezați sugătoarea aceasta drept pe pata de cerneală, ținând-o câteva minute nemișcată. Dacă repetați de 2 sau 3 ori așa, pata de cerneală se șterge.

*Petele de noroiu pe hainele de lână și cauciuc.*

Petele albe, cari rămân după ce s'a spălat haina de cauciuc pătată de noroiu, se scot cu ajutorul oțetului. Acelaș mijloc se întrebuițează și pentru hainele de lână pătate de noroiu.

*Petele de pe marmoră*, se spală cu acid oxalic amestecat cu zeamă de lămâie.

Sau cu acid sulfuric în apă.

*Scoaterea petelor de vin roșu.*

Se presară imediat sare pe locul unde s'a vărsat vin roșu. După ce sarea a supt tot vinul, se spală bine pânza și petele; chiar dacă n'au dispărut complet, vor dispărea după 2—3 spălături.

*Petele de cerneală de pe rufe.*

Pentru a scoate petele de cerneală de pe rufe (albe), puneți 15 grame clor (se cumpără dela farmacie), într'un litru apă. Amestecați bine, pe urmă muiati o hârtie sugătoare, care o așezați peste pată. La rufe întrebuițați o cârpulă.

La petele de cerneală de pe haine, să nu întrebuițați acest amestec, fiindcă clorul scoate și culoarea stofei.

*Scoaterea petelor de cerneală de pe pânza albă.*

Se cumpără dela farmacie ori drogherie, sare de măcriș (acid oxalic) și se face într'un lighian un amestec cu apă caldă (la un litru de apă, o lingură de sare de măcriș). In această apă se moae bucata pătată și se lasă până se decolorează cerneala. Indată apoi se spală și pata



piere. Pânza însă cam slăbește în locul în care a fost atinsă.

Tot la fel se scot și petele de rugină.

*Scoaterea petelor de grăsime de pe cărți și gravuri.*

Se aplică peste pată o foaie groasă de hârtie sugătoare, care se încălzește ținând deasupra o linguriță cu cărbuni aprinși și având grija de a schimba mereu hârtia pe măsură ce se murdărește. Pe urmă se unge hârtia cu ajutorul unei pensule, cu puțină terebentină fierbinte; după aceea cu alcool.

Pata iese de nu se mai cunoaște locul unde a fost.

BCU Cluj / Central University Library Cluj  
*Petele de lumânare de pe haine.*

Se pune peste pată o bucată de hârtie sugătoare și pe deasupra un fier încălzit bine.

Spermanțetul sau ceara se topește intrând în hârtia sugătoare. După aceea frecăm locul unde a fost pata cu puțin alcool.

*Curățitul cărților și ilustrațiilor.*

Se țin câțeva vreme cărțile și gravurile în apă de Javel, apoi se limpezesc cu apă rece. La fel se curăță și gravurile de pe fier și oțel; cu puțină răbdare se ajunge la rezultate frumoase. Cel ce recomandă aceasta, spune că a curățat astfel volume întregi, de o murdărie neînchipuită, care a devenit alb și curat ca un volum nou.

## CUPRINSUL

	<u>Pag.</u>
I. Casa . . . . .	1
II. Insecte vătămătoare. . . . .	6
III. Lucruri din casa . . . . .	10
IV. Imbrăcămintea . . . . .	16
V. Sticlăria . . . . .	20
VI. Curățitul pălăriilor . . . . .	24
VII. Săpunurile de curățit . . . . .	25
VIII. Scoaterea petelor . . . . .	28

BCU Cluj / Central University Library Cluj

---

---

**Cumpărați din vreme:**

## **CALENDARUL GOSPODARILOR**

**PE ANUL 1927**

**Bogat ilustrat. Cu 2 poze gratuite, podoaba casei!**

Cel mai răspândit, cu cuprins mai felurit și de nevoile pentru ori ce cărturar.

A pătruns în lumea satelor, cum pătrunde lumina soarelui prin fereastra cu geam mai mare.

De cerut la „CARTEA ROMANEASCA“

---

---



## Seria B. „Sfaturi pentru gospodari“

- No. 1. Ingrijirea păsărilor de Prof. C. Motaș.  
„ 2. Despre tovarășii de *Preot C. Dron*.  
„ 3. Despre scarlatină de *Dr. I. Gheorghiu*.  
„ 4. Livada din sâmburi de *G. Gheorghiu*.  
„ 5. In jurul casei de *M. Lupescu*.  
„ 6. Casa de *I. Simionescu*.  
„ 7. Morcovul și alte legume de *P. Roziade*.  
„ 8. Sifilisul de *Dr. E. Gheorghiu*.  
„ 9. Temeiul îmbunătățirii vitelor de *Th. Chițoi*.  
„ 10. Votul obștesc de *A. Gorovei*.  
„ 11. Creșterea porcilor de *C. Oescu*.  
„ 12. Viermil de mătasă de *T. A. Bădărău*.  
„ 13. Oftica sau tuberculoza de *Dr. E. Gheorghiu*.  
„ 14. Pelagra de Prof. *V. Babeș*.  
„ 15. Alegerea semințelor de *C. Lacrițianu*.  
„ 16. Creșterea păsărilor de Prof. *C. Motaș*.  
„ 17. Rătăcirile bolșeviste de *Maior I. Mihai*.  
„ 18. O stupină dintr'un rolu de *N. Nicolaescu*.  
„ 19. Cum se întemelază o vie de *D. M. Cădere*.  
„ 20. Răsadnita și Plantele din răsăd de *W. Sadoveanu*.  
„ 21. Lehuzia de *dr. E. Gheorghiu*.  
„ 22. Meșteșugul vopsitului cu burueni de *Art. Gorovei*.  
„ 23. Cum orbim de *I. Glăvan*.  
„ 24. Păstrarea carnei de porc de *G. Gheorghiu*.  
„ 25. Culul de Prof. *E. Udrischi*.  
„ 26. Doctorul în casă de *Dr. O. Apostol*.  
„ 27. Cum trebuie să ne hrănim de *E. Severin*.  
„ 28. Lămurirea legii dărilor de *Iuliu Pascu*.  
„ 29. Bețla de *Dr. Emil Gheorghiu*.  
„ 30. Lămurirea Constituției de *Artur Gorovei*.  
„ 31. Boale parazitare la animale, cari trec la om de *C. Motaș*.  
„ 32. Filozofie nesocotite în gospodăriile de *I. Simionescu*.  
„ 33. Mama și copilul, de *Dr. M. Manicatile*.  
„ 34. Indrumări spre sănătate, de *Dr. I. Bordea*.  
„ 35. D. spre hrană, de *Dr. I. Bordea*.  
„ 36. Omul și societatea de *Al. Giuglea*.  
„ 37. Bucătăria sătencei de *Maria Col. Dobrescu*.  
„ 38. Sfecla de zahăr de *C. Lacrițeanu*.  
„ 39. Ingrășarea pământului de *I. M. Dobrescu*.  
„ 40. Friguri de baltă de *T. Dumitrescu*.  
„ 41. Banul de *A. Giuglea*.

- No. 42. Sfaturi practice de *Ing. A. Schorr.*  
 „ 43. Lămurirea calendarului de *A. Giuglea.*  
 „ 44. Conjunctivita granuloasă de *Dr. I. Glăvan.*  
 „ 45. Burueni de leac de *A. Volanschi*  
 „ 46. Sfaturi casnice de *Maica Raluca*

**Seria C. „Din lumea largă“.**

- No. 1. Ucraina de *G. Năstase.*  
 „ 2. Cehoslovacia de *I. Simionescu.*  
 „ 3. Munții Apusei de *M. David.*  
 „ 4. Finlanda de *I. Simionescu.*  
 „ 5. Bucovina de *I. Simionescu.*  
 „ 6. Basarabia de *G. Năstase.*  
 „ 7. Dobrogea de *C. Brătescu.*  
 „ 8. În spre polul sud de *I. Simionescu.*  
 „ 9. Olanda de *Ap. D. Culea.*  
 „ 10. Viața în adâncul mărilor de *C. Motaș.*  
 „ 11-12. A. Șaguna de *I. Lupaș.*  
 „ 13. Către Everest de *I. Simionescu.*  
 „ 14. Românii de peste Nistru de *V. Harea.*  
 „ 15. Ardealul de *I. Simionescu.*  
 „ 16. Lituania de *G. Năstase.*  
 „ 17. Câmpia Transilvaniei de *Ion Pop-Câmpianu.*  
 „ 18. Moldova de *I. Simionescu.*  
 „ 19. Românii din Ungaria de *I. Georgescu.*  
 „ 20. Jnd Turda-Arieș de *I. Mureșeanu.*  
 „ 21. Țara Hategului de *Cavril Todica.*  
 „ 21. Sp. C. Haret de *I. Simionescu.*  
 „ 23. Danemarca de *Magda D. Nicolaescu.*  
 „ 24. N. Milescu în China de *I. Simionescu.*  
 „ 25. Cetățile Moldovenești de pe Nistru de *Ap. C. Culea.*

**Seria D. „Știință aplicată“.**

- No. 1. Fabricarea săpunului de *A. Schorr.*  
 „ 2. Motorul Diesel de *Ing. Casetti.*  
 „ 3. Industria parfumului de *E. Severin.*  
 „ 4-5. Aerul lichid de *Ilie Matci.*  
 „ 6. Industria azotului de *L. Caton.*  
 „ 7-9. Lo motiva de *Ing. Casetti.*  
 „ 10. Aeroplanul de *Dr. V. Anastasiu.*  
 „ 11. Baloane și dirijabile de *C. Mihăilescu.*  
 „ 12. Betonni armat de *Ing. N. Ganea.*  
 „ 13. Gări și trenuri de *G. Șiadbei.*  
 „ 14. Instalarea unei sonerii electrice de *Stel. C. Ionescu.*  
 „ 15. Aparat de Radiofonie de *Lt. M. Zapan.*

**A apărut:**

**I. SIMIONESCU**  
**ORAȘE DIN ROMÂNIA**

Volum cu 62 ilustrații — 90 lei.